

“ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੂਬ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ , ਇਹ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਹੀ ਹੀਰੋ ਸਮਾਨ ਹੈ ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਡੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਕਦੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ?

ਉੱਤਰ:- ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਦੀਪਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਦੀਪ ਜਗਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਯਤੀ ਜਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਥੂਲ ਦੀਪਕ ਜਗਾਉਂਦੇ ਲੇਕਿਨ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਦੀਪਕ ਸ਼ਿਵ ਬਾਪ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਜਗਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਖੂਬ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਮਨਾਓ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਜਯੰਤੀ ਇਕ ਦੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਫਿਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਰਵ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਯੰਤੀ ਕਦੋਂ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਗਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਆਰੀਆ ਸਮਾਜੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ 83ਵੀਂ ਜਯੰਤੀ, ਗੋਯਾ 83 ਸਾਲ ਹੋਏ ਜਯੰਤੀ ਨੂੰ। ਜਨਮ ਦਿਨ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਫਲਾਣੇ ਦਿਨ ਇਹ ਗਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਤੁਸੀਂ 83ਵੀਂ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮੰਤਰਣ ਕਾਰਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਤੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਯੰਤੀ ਕਿਦਾਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਉਸਨੇ ਜਨਮ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਰੱਖਿਆ। ਪਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਪੁੱਛਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਹਨ। ਨਾਮ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਧੂਮ-ਧਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਗਰਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਧੂਮ-ਧਾਮ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿਥੀ ਤਾਰੀਖ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਧਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਕਦੋਂ, ਕਿਸ ਘੜੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ। ਤਿਥੀ ਤਾਰੀਖ, ਦਿਨ ਆਦਿ ਦੱਸਣ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਕਿ ਫਲਾਣੀ ਤਾਰੀਖ। ਜਨਮ ਪਤਰੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਪੱਤਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਕਰਤੱਵ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰਮਪਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੁੱਝ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਹਿਰੂ, ਗਾਂਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਕ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਪਰੰਤੂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਭਗਤ ਲੋਕ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਂ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਭਗਤਾਂ, ਸਾਧੂਆਂ, ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਸਟੈਮ੍ਪ ਆਦਿ ਵੀ ਨਾਂ ਬਨਾਉਣ। ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਗੈਰਮਿੰਟ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਰੈਯਤ (ਪਰਜਾ)। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫਖਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਹੀਰੋ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਜਯੰਤੀਆਂ ਕੋਡੀ ਮਿਸਲ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਕੋਡੀ ਨੂੰ ਹੀਰੋ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਬਣਿਆ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੀਰੋ ਸਮਾਨ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਕੋਡੀ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰ ਹੀਰੋ ਸਮਾਨ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਵਰਲਡ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨਮਅਸ਼ਟਮੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਵਰਲਡ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ? ਉਹ ਕੰਸ ਆਦਿ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਦੇ। ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਨਾ ਸਮਝਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਵੀ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ। ਗਾਂਧੀ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੁਝੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਤੁਸੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਚਰਿੱਤਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਜੀਵਨ ਚਰਿੱਤਰ ਬੈਠ ਸੁਣਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਸਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਵਰਨਣ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਅਪਰਮਪਾਰ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ

ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੋਲੇਨਾਥ ਕਹਿ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਸ਼ਿਵ-ਸੰਕਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਭੋਲੇਨਾਥ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੋਲੇਨਾਥ ਸੰਕਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਖ ਖੋਲੀ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ। ਧਤੂਰਾ ਖਾਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਭੋਲੇਨਾਥ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭੋਲਾ ਭੰਡਾਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਦਾ ਭੇਦ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣੀ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਅੱਖਰ ਸੁਣਕੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੱਥਾ ਹੀ ਚਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਾਉਗੇ? ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਸਮਝ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਬੋਲੇ, ਨਿਮੰਤਰਣ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਆਉਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਿਰਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਾਂਗੇ। ਗਾਂਧੀ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋਗੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦੀ ਗੱਲ ਉੱਡ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਕ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੰਡਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ-ਸੱਚਾ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਇਹ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰਚਤਾ ਖੁੱਦ ਬੈਠ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ-ਮੱਧ-ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਰਚਤਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ-ਮੱਧ-ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਮਤਲਬ ਹਿਸਟਰੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਹਿੰਦੀ-ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹੋ। ਵੱਡਿਆਂ-ਵੱਡਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਰਚਨਾ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਪ੍ਰਲੈ ਹੋਈ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਰਚੀ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਆਉਣਗੇ। ਹਾਲ ਅਤੇ ਮੰਡਪ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਫੇਰੀ ਕੱਢਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿੰਨੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਘੰਟੇ ਆਦਿ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸੁੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਤੀਆਂ ਆਦਿ ਵੀ ਜਾਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੋਸ਼ਨੀ ਵੀ ਵਧੀਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ ਦੀਵਾਲੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਦੀਪ ਜਗਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜਯੋਤੀ ਜਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਥੂਲ ਦੀਪਕ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਦੀਵਾਲੀ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਦਾ ਦੀਪਕ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਜਗਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਦੀਪਕ ਕਿਵੇਂ ਜਗਦਾ ਹੈ? ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੀਵਾ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਨੇਰਾ ਨਾਂ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦੀਪਕ ਜਗੇ ਫਿਰ ਹਨੇਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਹਨੇਰੇ ਆਦਿ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਰਸਮ ਹੈ। ਘ੍ਰਿਤ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦੀਵਾ ਬੁਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁਝ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਿੱਤਰ ਆਦਿ ਖਵਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਕੁਝ ਪੁੱਛਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ-ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੁਝ ਬੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੋਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖੀ ਹੋ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਹਾਂ ਜੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਜੋ ਇਥੋਂ ਜਾਣਗੇ ਚੰਗੇ ਘਰ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਜਨਮ ਜਰੂਰ ਅਗਿਆਨੀ ਦੇ ਘਰ ਲੈਣਗੇ। ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਘਰ ਤਾਂ ਜਨਮ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ। ਬਾਕੀ ਹਾਂ, ਚੰਗੇ ਸੁਖੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਵਿਵੇਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ, ਓਵੇਂ ਦਾ ਜਨਮ। ਫਿਰ ਓਥੇ ਆਪਣਾ ਜਲਵਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੋਟਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਥੋੜਾ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਦਾ ਜਲਵਾ ਦਿਖਾਉਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਥੋਂ ਵੀ ਨੇਲਜ਼ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਹਿਮਾ ਨਿਕਲੇਗੀ।

ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਕੁਝ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਯੰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਨਾਉਣਗੇ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਹਨ ਪਰ ਇਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਲਪ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁੱਦ ਹੀ ਆਕੇ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਖੁੱਦ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਹਾਂ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੋਂ ਹੋਈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਸੀ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਵੀਆਂ-ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਥੋੜੀ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬੇਬੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਬੜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਦੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਇੰਨੇ ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਲ। ਇਸ

ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਨੇਲਜ਼ ਹੈ। ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਨਮ ਲੈ ਕੇ ਫਿਰ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 2 ਮਹੀਨੇ ਦਾ, 8 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਹੋ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਹਾਂ - ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਖ਼ਲਾਸ, ਮਰ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਾਂ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਆਕੇ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਹੈਵਨ ਦਾ ਰਚਤਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈਵਨ ਦਾ ਹੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਸਿੱਖੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਓਵੇਂ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਕੀ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਵਧੀਆ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਓਥੇ ਜਾਂ ਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੱਚੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ, ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਦਿਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸਮਝਾਉਗੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਗੋਰਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਸਾਂਵਰਾਂ ਕਿਉਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਿੰਡ ਦਾ ਛੋਰਾ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਾਵਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਚਰਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਫੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸੀ। ਨਾ ਟੋਪੀ, ਨਾ ਜੁੱਤੀ। ਹੁਣ ਸਮਝੀਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਇਹ ਲਕਸ਼ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਦੀ ਵੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਦੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਕਿੰਨਾ ਸਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਰਾਮ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਮ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਤਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹਿੰਦੂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਸਿੱਧਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵਿੱਘੜਨਗੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੋਈ ਈਸਾਈ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੋਲੋ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਅੱਜਕਲ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

*ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਓ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣਾਓ। ਸਭ ਨੂੰ ਯੁੱਕਤੀ ਯੁਕਤ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦੇਵੇ।

2. ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਦੀਪਕ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਘ੍ਰਿਤ ਨਾਲ ਸਦਾ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਗਿਆਨ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ।

*ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸਮਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਭਵ: ਯੋਗ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸਮਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਮੈਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਖੁੱਦ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋ ਓਥੋਂ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਿਆਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

*ਸਲੋਗਨ:- ਅਚਲ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਣ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਜ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਮਿਲੇਗਾ।

*****

*****